

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства у справах
ветеранів України

“ ____ ” _____ 2026 року № ____

МІНІСТЕРСТВО У СПРАВАХ ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНИ

ТИПОВА МОДУЛЬНА ПРОГРАМА
підвищення кваліфікації
фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб

2026 р.



Сертифікат 04AF212836405D99040000002C6F3E00C320F400
Підписувач Кім Віталій Олександрович
Дійсний з 21.07.2026 0:00:00 по 20.07.2028 23:59:59

Мінветеранів

№ 1129 від 29.09.2026

I. Опис програми³

1. Загальна інформація	
Назва програми	Типова модульна програма підвищення кваліфікації фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб.
Цільова група	Фахівці із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб, кандидати на посади фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб, а також інші особи, професійна діяльність яких пов'язана із забезпеченням реалізації ветеранської політики та здійсненням заходів з підтримки ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами.
Обсяг напрямів підвищення кваліфікації в межах типової модульної програми	Не менше 120 годин ¹
Кредити ЄКТС	Не передбачено
Мова викладання	Українська
Форма(и) навчання	очна, дистанційна або змішана ²
Суб'єкт надання освітніх послуг	Суб'єкти надання освітніх послуг незалежно від форми власності та організаційно-правової форми, які відповідно до законодавства здійснюють діяльність у сфері освіти та професійного навчання, зокрема заклади освіти, підприємства, установи, організації, громадські об'єднання, благодійні організації, міжнародні організації та інші юридичні особи, предметом діяльності яких є надання освітніх послуг та/або підвищення кваліфікації.
Документ про завершення навчання за програмою підвищення кваліфікації	Документ про підвищення кваліфікації – свідоцтво, сертифікат або інший документ, що видається суб'єктом надання освітніх послуг та підтверджує успішне опанування програми підвищення кваліфікації.
Термін дії програми підвищення кваліфікації	Безстроково

¹ Під час розроблення власної програми підвищення кваліфікації на основі цієї типової модульної програми підвищення кваліфікації фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб суб'єкт надання освітніх послуг може змінити її обсяг з урахуванням індивідуальних потреб і професійного досвіду учасників навчання, особливостей їхньої професійної діяльності, специфіки регіону тощо, але не більш як на 20 відсотків.

² Форма навчання визначається суб'єктом надання освітніх послуг

³ Ця типова модульна програма є модульною програмою підвищення кваліфікації та не передбачає присвоєння кредитів ЄКТС. Програма може використовуватися суб'єктами надання освітніх послуг для організації навчання за окремими модулями або повним обсягом програми відповідно до визначених умов навчання.

2. Мета програми підвищення кваліфікації

Формування у слухачів загальних і фахових компетентностей, передбачених професійним стандартом “Фахівець із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб”, необхідних для здійснення заходів з підтримки таких категорій осіб (далі – ветерани війни, члени їхніх сімей та інші особи з відповідними статусами):

ветеранів війни;

військовослужбовців, поліцейських, осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, які проходять лікування та реабілітацію після участі в бойових діях і при цьому не отримали статусу учасника бойових дій або особи з інвалідністю внаслідок війни;

осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною;

постраждалих учасників Революції Гідності;

осіб з числа військовослужбовців, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України;

членів сімей осіб, визначених в абзацах другому – шостому цього пункту;

членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни;

членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України;

членів сімей військовослужбовців, поліцейських, осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, які зникли безвісти за особливих обставин під час проходження військової служби (служби);

інших демобілізованих осіб у межах їхньої реінтеграції у територіальну громаду та забезпечення доступу до ресурсів задля покращення якості їх життєдіяльності.

3. Характеристика програми підвищення кваліфікації

Орієнтація програми підвищення кваліфікації

Програма розроблена відповідно до нормативно-правових актів у сфері ветеранської політики.

Програма пропонує системний та комплексний підхід до опанування професійними компетентностями фахівцями із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб (далі – фахівці із супроводу) для супроводу ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами із застосуванням технологій ведення випадку (кейс-менеджменту).

Основний фокус програми підвищення кваліфікації

Програма спрямована на формування у слухачів актуальних знань та практичних навичок у сфері соціально-правового захисту ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами. Особливу увагу приділено методам психологічної діагностики, технікам

	консультування та інформування, що застосовуються у роботі із вищезазначеними категоріями осіб. Програма орієнтована на підвищення ефективності міждисциплінарної взаємодії у системі супроводу та здійснення заходів з підтримки. Ключові слова: ветерани війни, члени їхніх сімей та інші особи з відповідними статусами, публічні, адміністративні, соціальні, освітні, медичні послуги, супровід, заходи з підтримки, первинна та вторинна правнича допомога, психологічна та психосоціальна допомога, органи виконавчої влади та місцевого самоврядування, територіальна громада, регіональні/місцеві програми у сфері ветеранської політики тощо.
Особливості програми підвищення кваліфікації	Програма підвищення кваліфікації фахівців із супроводу побудована на основі авторських навчальних курсів, містить актуальний та унікальний контент, базується на використанні інтерактивних методів та інформаційно-комунікаційних технологій навчання, що дає змогу здобути необхідні знання й сформувати практичні навички для здійснення заходів із підтримки ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб із відповідними статусами.
Структура програми підвищення кваліфікації	Програма підвищення кваліфікації фахівців із супроводу побудована за модульним принципом, що передбачає формування окремих модулів підвищення кваліфікації з урахуванням професійних потреб, рівня професійної компетентності та умов діяльності фахівців із супроводу. За результатами проходження відповідного модуля підвищення кваліфікації суб'єкт надання освітніх послуг в межах своїх повноважень може присвоювати відповідну професійну кваліфікацію у випадках та порядку, визначених законодавством. Модульний принцип забезпечує комплексний підхід до підвищення кваліфікації фахівців із супроводу та дає змогу організувати навчання за окремими напрямками підвищення кваліфікації без тривалого відриву від основної професійної діяльності. Структура програми передбачає можливість поєднання теоретичної та практичної підготовки, а також інтеграції навчання із системою супервізійної підтримки фахівців із супроводу.
Етапи проходження програми підвищення кваліфікації	Проходження етапів типової модульної програми здійснюється з урахуванням посади фахівця із супроводу, місця його роботи та необхідності підтвердження відповідного кваліфікаційного рівня. Базовий рівень є обов'язковим для всіх фахівців із супроводу незалежно від посади, категорії та місця роботи, крім фахівців із супроводу, які мають документ про підвищення кваліфікації державного зразка, сертифікат

	встановленого зразка, відповідно до типової освітньої програми підвищення кваліфікації за напрямом “Організація роботи фахівця із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб”, затвердженої наказом Мінветеранів від 12.09.2025 № 704. Фахівці із супроводу, які працевлаштовані до затвердження цієї програми підвищення кваліфікації, мають стаж роботи, визначений підпунктом 2 пункту 3 професійного стандарту “Фахівець із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб”, та претендують на здобуття/підтвердження відповідної професійної кваліфікації – проходження базового рівня не потребують. Етапи проходження програми підвищення кваліфікації: <table border="1"> <thead> <tr> <th data-bbox="711 716 997 821">Категорія або місце роботи фахівця із супроводу:</th><th data-bbox="1179 716 1386 785">Послідовність проходження:</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="670 863 1037 932">Фахівці із супроводу незалежно від категорії</td><td data-bbox="1097 863 1458 894">Модуль 1 (базовий рівень)</td></tr> <tr> <td data-bbox="670 974 1037 1043">Фахівець із супроводу II категорії</td><td data-bbox="1097 974 1390 1005">Модуль 1 + Модуль 3</td></tr> <tr> <td data-bbox="670 1085 1037 1155">Фахівець із супроводу I категорії</td><td data-bbox="1097 1085 1390 1117">Модуль 1 + Модуль 4</td></tr> <tr> <td data-bbox="670 1197 1037 1266">Провідний фахівець із супроводу</td><td data-bbox="1097 1197 1390 1228">Модуль 1 + Модуль 5</td></tr> <tr> <td data-bbox="670 1308 1037 1377">Фахівець із супроводу в закладі охорони здоров'я</td><td data-bbox="1097 1308 1390 1339">Модуль 1 + Модуль 2</td></tr> <tr> <td data-bbox="670 1419 1037 1556">Фахівець із супроводу в закладі охорони здоров'я, який підтверджує кваліфікаційний рівень</td><td data-bbox="1097 1419 1471 1587">Модуль 1 + Модуль 2 + відповідний модуль, залежно від кваліфікаційного рівня, який підтверджується</td></tr> </tbody> </table>	Категорія або місце роботи фахівця із супроводу:	Послідовність проходження:	Фахівці із супроводу незалежно від категорії	Модуль 1 (базовий рівень)	Фахівець із супроводу II категорії	Модуль 1 + Модуль 3	Фахівець із супроводу I категорії	Модуль 1 + Модуль 4	Провідний фахівець із супроводу	Модуль 1 + Модуль 5	Фахівець із супроводу в закладі охорони здоров'я	Модуль 1 + Модуль 2	Фахівець із супроводу в закладі охорони здоров'я, який підтверджує кваліфікаційний рівень	Модуль 1 + Модуль 2 + відповідний модуль, залежно від кваліфікаційного рівня, який підтверджується
Категорія або місце роботи фахівця із супроводу:	Послідовність проходження:														
Фахівці із супроводу незалежно від категорії	Модуль 1 (базовий рівень)														
Фахівець із супроводу II категорії	Модуль 1 + Модуль 3														
Фахівець із супроводу I категорії	Модуль 1 + Модуль 4														
Провідний фахівець із супроводу	Модуль 1 + Модуль 5														
Фахівець із супроводу в закладі охорони здоров'я	Модуль 1 + Модуль 2														
Фахівець із супроводу в закладі охорони здоров'я, який підтверджує кваліфікаційний рівень	Модуль 1 + Модуль 2 + відповідний модуль, залежно від кваліфікаційного рівня, який підтверджується														
4. Викладання та оцінювання															

Викладання та навчання	Форма організації освітнього процесу: визначається суб'єктом надання освітніх послуг та може бути очною, дистанційною або змішаною. Основним підходом у навчанні є практико- та проблемно-орієнтоване навчання з елементами самоосвіти. В освітньому процесі використовуються традиційні форми роботи, такі як лекції, практичні заняття, індивідуальні та групові консультації, методи моделювання професійних ситуацій, розв'язання ситуаційних завдань (кейсів), рольові та імітаційні ігри, дискусії тощо. Після завершення програми для фахівців із супроводу може забезпечуватися супервізійний супровід з метою закріплення набутих компетентностей та надання професійної підтримки під час практичної діяльності.
Оцінювання	Оцінювання результатів навчання досягнень слухачів здійснюється у формі комплексного підсумкового тестування.
5. Ресурсне забезпечення реалізації програми підвищення кваліфікації	
Кадрове забезпечення	Кадрове забезпечення реалізації програми здійснюється особами, професійна компетентність, освіта, кваліфікація та практичний досвід яких відповідають змісту програми або окремих її модулів. До реалізації окремих напрямів підвищення кваліфікації можуть залучатися науково-педагогічні та педагогічні працівники, тренери, експерти, фахівці-практики, представники органів державної влади, органів місцевого самоврядування, закладів освіти, закладів охорони здоров'я, громадських, благодійних і міжнародних організацій, а також інші особи, які мають відповідну професійну компетентність та досвід діяльності за відповідним напрямом.
Матеріально-технічне забезпечення	Матеріально-технічне забезпечення має відповідати формі організації навчання (очній, дистанційній або змішаній) та забезпечувати належні умови для реалізації програми підвищення кваліфікації, у тому числі шляхом використання навчальних приміщень, технічних засобів навчання, інформаційно-комунікаційних технологій, цифрових платформ та інших ресурсів, необхідних для досягнення результатів навчання. У разі проведення навчання в очній формі навчальні приміщення мають відповідати вимогам законодавства щодо безпеки, санітарних норм та безбар'єрності. У разі проведення навчання в дистанційній або змішаній формі має бути забезпечено доступ учасників освітнього процесу до цифрових платформ, електронних навчальних

	матеріалів та засобів комунікації, необхідних для участі в освітньому процесі.
Інформаційне та навчально-методичне забезпечення	Інформаційне та навчально-методичне забезпечення реалізації програми має бути достатнім для досягнення визначених результатів навчання та включати навчально-методичні матеріали, нормативно-правові акти, практичні завдання, кейси, презентації, тестові матеріали, електронні освітні ресурси та інші інформаційні матеріали. У разі проведення навчання у дистанційній або змішаній формі суб'єкт надання освітніх послуг забезпечує доступ учасників до електронних навчальних матеріалів, цифрових платформ та інших інформаційно-комунікаційних ресурсів, необхідних для реалізації програми.
6. Оцінювання і форми поточного, підсумкового контролю	
Складові оцінювання та їх питома вага у підсумковій оцінці (%)	Участь у навчальних заняттях, зокрема очних та/або дистанційних у синхронному режимі – 40 %. Поточний контроль – 30 %. Опрацювання обов'язкової літератури, інформаційних та інших навчальних матеріалів – 10 %. Підсумковий контроль – 20 %. Документ про підвищення кваліфікації видається учаснику навчання за умови отримання ним не менше ніж 85 % від максимальної підсумкової оцінки, обрахованої із урахуванням питомої ваги кожної із них та за умови успішного проходження підсумкового контролю.
Форма підсумкового контролю	Тестування.

II. Перелік освітніх компонентів модулів типової модульної програми підвищення кваліфікації фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб і логічна послідовність їх вивчення

Код ОК	Компоненти програми	Кількість годин	Форма навчання	Форма підсумкового контролю
Модуль 1. Організація професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб – базовий рівень.				
ОК 1. Система супроводу та ветеранська політика.		8	2	тестування або розв’язання ситуаційного завдання
ОК 2. Організація професійної діяльності фахівців із супроводу		3	9	тестування або розв’язання ситуаційного завдання
ОК 3. Механізми підтримки та соціальної інтеграції ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами		2	6	тестування або розв’язання ситуаційного завдання
ОК 4. Медична, психологічна та реабілітаційна допомога ветеранам війни, членам їхніх сімей та іншим особам з відповідними статусами		3	15	тестування або розв’язання ситуаційного завдання
ОК 5. Особливості роботи з окремими цільовими групами.		2	2	тестування або розв’язання ситуаційного завдання
Модуль 2. Особливості професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб в закладах охорони здоров’я.				
ОК 1. Організація професійної діяльності фахівців із супроводу в закладах охорони здоров’я.		2	10	тестування або розв’язання ситуаційного завдання
ОК 2. Служби супроводу сил безпеки і оборони та особливості взаємодії		4	6	тестування або розв’язання ситуаційного завдання
ОК 3. Медична допомога, реабілітація та захист медичних прав ветеранів війни		2	8	тестування або розв’язання

			ситуаційного завдання
Модуль 3. Особливості професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб II категорії			
ОК 1. Розв’язання складних випадків та міжсуб’єктна взаємодія у професійній діяльності фахівців із супроводу II категорії	2	4	тестування або розв’язання ситуаційного завдання
Модуль 4. Особливості професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб I категорії			
ОК 1. Інструменти розвитку ветеранського середовища та соціальної інтеграції ветеранів війни у територіальних громадах	0	6	тестування або розв’язання ситуаційного завдання
Модуль 5. Особливості професійної діяльності провідних фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб			
ОК 1. Координація міжсуб’єктної взаємодії та забезпечення безперервності супроводу	2	2	тестування або розв’язання ситуаційного завдання
ОК 2. Розроблення та розвиток ветеранських політик, інші системи підтримки ветеранів війни.	2	4	тестування або розв’язання ситуаційного завдання
ОК 3. Координація складних випадків та професійна стійкість провідних фахівців із супроводу	0	4	тестування або розв’язання ситуаційного завдання
ОК 4. Координація супроводу ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами у складних ситуаціях	4	6	тестування або розв’язання ситуаційного завдання
АТЕСТАЦІЯ			
Комплексне підсумкове тестування	2		Комплексне підсумкове тестування
ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ	Не менше 120 годин		

III. Форма атестації слухачів типової модульної програми підвищення кваліфікації

Навчання за типовою модульною програмою підвищення кваліфікації фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб завершується атестацією слухачів у формі комплексного підсумкового тестування, спрямованого на визначення рівня досягнення програмних результатів навчання та сформованості компетентностей, передбачених цією програмою.

IV. Використані та рекомендовані нормативно-правові акти

1. Закон України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3551-12#Text>
2. Закон України “Про внесення змін до Закону України "Про фізичну культуру і спорт" щодо адаптивного спорту”
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4370-20#Text>
3. Закон України “Про внесення змін до Закону України "Про фізичну культуру і спорт" щодо розвитку спорту ветеранів війни”
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4476-20#Text>
4. Професійний стандарт “Фахівець із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб”
<https://mva.gov.ua/nakaz-vid-20>
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 05 липня 2024 року № 779 “Про затвердження Порядку та умов надання у 2026 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на забезпечення діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб та окремі заходи з підтримки осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України”
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/779-2024-%D0%BF#Text>
6. Постанова Кабінету Міністрів України від 02 серпня 2025 року № 881 “Деякі питання забезпечення діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб”
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/881-2024-%D0%BF#Text>
7. Постанова Кабінету Міністрів України від 02 серпня 2025 року № 868 “Деякі питання оплати праці фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб”
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/868-2024-%D0%BF#Text>
8. Постанова Кабінету Міністрів України від 30.08.2002 № 1298 “Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери”
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1298-2002-%D0%BF#Text>
9. Постанова Кабінету Міністрів України від 20.08.2024 № 948 “Деякі питання впровадження діяльності служб супроводу військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, поліцейських та членів їх сімей”
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/948-2024-%D0%BF#n49>
10. Наказ Мінветеранів від 07.01.2025 № 7 “Про затвердження примірних форм первинної документації та звітності щодо здійснення заходів з підтримки”
<https://mva.gov.ua/pro-zatverdzhennya-primirnih-form-pervinnoi-dokumentatsii-ta-zvitnosti-schodo-zdiysnennya-zahodiv-z-pidtrimki-vid>
11. Наказ Мінветеранів від 17.06.2025 № 482 “Про внесення змін до деяких форм первинної документації та звітності щодо здійснення заходів з підтримки”
<https://mva.gov.ua/pro-vnesennya-zmin-do-deyakh-form-pervinnoi-dokumentatsii-ta-zvitnosti-schodo-zdiysnennya-zahodiv-z-pidtrimki-vid>
12. Наказ Мінветеранів від 21.01.2025 № 86 “Про затвердження Методичних рекомендацій щодо організації проведення відбору кандидатів на посаду фахівця із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб”.
<https://mva.gov.ua/pro-zatverdzhennya-metodichnih-rekomendatsiy->

[schodoorganizatsii-provedennya-vidboru-kandidativ-na-posadu-fahivtsya-iz-suprovoduveteraniv-viyni-ta-demobilizovanih-osib-dsl](#)

13. Наказ Мінветеранів від 20.03.2026 № 338 “Про внесення змін до Методичних рекомендацій щодо організації проведення відбору кандидатів на посаду фахівця із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб” <https://mva.gov.ua/nakaz-vid-62>

14. Наказ Мінветеранів від 22.11.2024 № 422 “Про затвердження Методичних рекомендацій щодо облаштування робочого місця фахівця із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб [Міністерство у справах ветеранів](#)

Спільні накази Мінветеранів та органів виконавчої влади щодо міжвідомчої взаємодії:

—від 20.10.2025 № 847/527-Н “Про затвердження Порядку взаємодії суб’єктів супроводу ветеранів війни, членів їх сімей та інших категорій осіб під час здійснення заходів з підтримки в частині забезпечення пенсійних виплат та інших державних соціальних допомог” <https://surl.li/bhdlqb>

—від 20.04.2026 № 474/2246 “Про затвердження Порядку взаємодії фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб з місцевими державними (військовими) адміністраціями з питань реалізації заходів щодо підтримки ветеранів війни, членів їх сімей та інших категорій осіб у сферах молодіжної політики, фізичної культури і спорту, утвердження української національної та громадянської ідентичності” <https://surl.li/dbtqv>

—від 29.04.2026 № 512/319 “Про затвердження Порядку взаємодії фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб та служби супроводу військовослужбовців та членів їх сімей в Державний службі спеціального зв’язку та захисту інформації України” <https://surl.li/kdssgm>

—від 26.05.2026 № 680/492 “Про затвердження Порядку взаємодії фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб і служб супроводу військовослужбовців Державної прикордонної служби України, Національної гвардії України, осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, поліцейських та членів їх сімей” <https://surl.li/bsjoek>

—від 03.06.2026 № 701/205 “Про затвердження Порядку взаємодії фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб і служб супроводу військовослужбовців та членів їх сімей в системі Міністерства оборони України” <https://surl.li/fsfuta>

—від 12.06.2026 № 764/796 “Про затвердження Порядку взаємодії фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб з місцевими державними (військовими) адміністраціями під час здійснення заходів з підтримки ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших категорій осіб у сфері охорони здоров’я” <https://surl.li/qrpfwv>

—від 22.06.2026 № 789/1637/5 “Про затвердження Порядку взаємодії фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб і центрів з надання безоплатної правничої допомоги” <https://surl.li/jboucg>

—наказ Мінветеранів від 30.06.2026 № 831 та постанову ПФ від 30.06.2026 № 26-1 “Про затвердження Порядку взаємодії працівників територіальних органів Пенсійного фонду України та фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб під час здійснення заходів з підтримки ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших категорій осіб” <https://surl.li/hgshjg>

—від 26.02.2026 № 179/6 “Про затвердження Порядку взаємодії фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб та служб супроводу військовослужбовців та членів їх сімей в системі Служби зовнішньої розвідки України” <https://surl.li/foxzka>

—від 18.02.2026 № 199/156 “Про затвердження Порядку взаємодії фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб і підрозділів Управління державної охорони України, на яких покладаються функції служб супроводу військовослужбовців та членів їхніх сімей” <https://surl.li/kdnxvd>

— від 29 липня 2026 року № 924/286 “Про затвердження Порядку взаємодії фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб із службами супроводу військовослужбовців та членів їхніх сімей і уповноваженими особами, на яких покладаються функції служб супроводу військовослужбовців та членів їхніх сімей, в системі Служби безпеки України” <https://mva.gov.ua/nakaz-vid-85>

Додаток 1

до Типової модульної програми підвищення кваліфікації фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб

**Зміст та обсяг
освітніх компонентів типової модульної програми підвищення кваліфікації
фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб**

№ Модуля № ОК/ № Теми/підтеми	Назви модулів підвищення кваліфікації, освітніх компонентів, тем/підтем типової модульної програми підвищення кваліфікації	к-сть ауд. год.	
		лекції	практичні заняття
1	2	3	4
Модуль 1. Організація професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб – базовий рівень.			
ОК 1. Система супроводу та ветеранська політика			
Тема 1. Система супроводу ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами: принципи, стратегічні засади та взаємодія. 1.1. Принципи та стратегічні цілі ветеранської політики. 1.2. Стратегічні документи, що визначають засади ветеранської політики та організацію системи супроводу. 1.3. Базові потреби ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами, на задоволення яких спрямована ветеранська політика. 1.4. Сучасні інструменти реалізації ветеранської політики. 1.5. Взаємодія суб'єктів системи супроводу та її безперервність на етапах проходження військової служби, звільнення з військової служби та переходу до цивільного життя.		2	
Тема 2. Нормативно-правове забезпечення ветеранської політики та функціонування системи супроводу. 2.1. Законодавчі засади ветеранської політики та основні законодавчі гарантії для ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб із відповідними статусами. 2.2. Стратегія ветеранської політики на період до 2030 року та операційний план заходів з її реалізації. 2.3. Основні нормативно-правові акти, що регулюють реалізацію ветеранської політики та функціонування системи супроводу.		2	

2.4. Проєкти нормативно-правових актів у сфері ветеранської політики: основні положення та перспективи.		
Тема 3. Служби супроводу у силах безпеки і оборони: організація діяльності, завдання, функції та взаємодія. 3.1. Нормативно-правові засади діяльності служб супроводу у силах безпеки і оборони. 3.2. Досвід становлення та розвитку служб супроводу в силах безпеки і оборони. 3.3. Завдання, функції та організація діяльності служб супроводу у силах безпеки і оборони. 3.4. Повноваження та відповідальність органів військового управління і командирів військових частин щодо забезпечення діяльності служб супроводу. 3.5. Взаємодія служб супроводу у силах безпеки і оборони з фахівцями із супроводу в цивільному середовищі.	2	
Тема 4. Культура поваги, подяки та вшанування ветеранів війни: державні, місцеві та суспільні практики. 4.1. Суспільні уявлення про ветеранів війни: міфи, стереотипи та протидія стигматизації. 4.2. Принципи публічної комунікації про ветеранів війни та недискримінаційний підхід у комунікації. 4.3. Практики та ініціативи з підтримки, поваги та вшанування ветеранів війни у територіальних громадах, бізнесі та трудових колективах. 4.4. Сучасні практики вшанування та збереження пам'яті про загиблих ветеранів війни та Захисників/Захисниць України. 4.5. Механізми участі ветеранів війни у формуванні та реалізації державної та місцевої політик.	1	1
Тема 5. Ветеранська політика на місцевому рівні та інтеграція ветеранів війни у територіальних громадах. 5.1. Підхід “рівний-рівному” та особливості його застосування в територіальних громадах. 5.2. Розвиток ветеранського руху та механізми представництва інтересів та потреб ветеранів війни у територіальних громадах. 5.3. Формування та реалізація ветеранської політики на місцевому рівні. Оцінювання ефективності місцевих ветеранських програм та проєктів. 5.4. Підходи, показники та інструменти оцінювання спроможності територіальних громад забезпечувати потреби ветеранів війни.	1	1
Всього за ОК 1	8	2

ОК 2. Організація професійної діяльності фахівців із супроводу		
Тема 6. Нормативно-правові засади професійної діяльності фахівців із супроводу. 6.1. Нормативно-правове регулювання професійної діяльності фахівців із супроводу. 6.2. Професійний стандарт та типові посадові інструкції фахівців із супроводу: професійні завдання, трудові функції, права, обов'язки та відповідальність. 6.3. Нормативні засади взаємодії фахівців із супроводу з іншими суб'єктами системи супроводу та надавачами послуг. 6.4. Спільні накази Мінветеранів та інших центральних органів виконавчої влади щодо взаємодії у сфері супроводу.	2	
Тема 7. Організація професійної діяльності фахівців із супроводу: документування, супровід, звітування, та трудові відносини. 7.1. Первинна документація та організація роботи фахівців із супроводу. 7.2. Оцінювання потреб та порядок взяття на супровід і завершення супроводу ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідним статусом. 7.3. Взаємодія суб'єктів системи супроводу: організація паралельного супроводу, перенаправлення та забезпечення безперервності супроводу. 7.4. Звітування фахівців із супроводу та облік результатів роботи. 7.5. Трудові відносини із фахівцями із супроводу: працевлаштування та припинення трудових відносин.		2
Тема 8. Інструменти визначення індивідуальних потреб ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами, механізми їх забезпечення. 8.1. Підходи та інструменти визначення й оцінювання індивідуальних потреб. 8.2. Практичні завдання щодо визначення й оцінювання індивідуальних потреб, визначення можливих шляхів їх забезпечення та взаємодії з відповідними суб'єктами системи супроводу.		2
Тема 9. Цифрові інструменти в професійній діяльності фахівців із супроводу. 9.1. Доступ та організація роботи фахівців із супроводу в автоматизованій інформаційній системі.		2

9.2. Цифрові інструменти обліку, збору та оброблення інформації, ведення супроводу, перенаправлення та забезпечення інформаційної безпеки.		
Тема 10. Особливості професійної взаємодії фахівців із супроводу з іншими суб'єктами системи супроводу та професійна супервізія. 10.1. Особливості взаємодії фахівців із супроводу з представниками служб супроводу у силах безпеки і оборони. 10.2. Особливості взаємодії фахівців із супроводу з представниками державних органів, установ, підприємств та організацій різних форм власності. 10.3. Особливості взаємодії з кар'єрними радниками центрів зайнятості. 10.4. Особливості взаємодії фахівців із супроводу із закладами охорони здоров'я та іншими надавачами медичної та реабілітаційної допомоги. 10.5. Професійна супервізія фахівців із супроводу: мета, принципи та організація.		2
Тема 11. Професійні комунікації фахівців із супроводу. 11.1. Типові комунікаційні виклики у діяльності фахівців із супроводу. 11.2. Зовнішні професійні комунікації фахівців із супроводу. 11.3. Внутрішні професійні комунікації фахівців із супроводу та взаємодія з колегами. 11.4. Комунікація у кризових та конфліктних ситуаціях. 11.5. Професійна репутація та етика комунікації фахівців із супроводу.	1	1
Всього за ОК 2:	3	9
ОК 3 Механізми підтримки та соціальної інтеграції ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами		
Тема 12. Соціальний захист ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами 12.1. Державні програми та механізми соціальної підтримки ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами. 12.2. Програми та механізми підтримки ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами на рівні територіальних громад та соціальних партнерів.	2	

Тема 13. <i>Механізми забезпечення житлом ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами.</i> 13.1. Механізми забезпечення житлом військовослужбовців, які проходять військову службу, та членів їхніх сімей. 13.2. Механізми забезпечення житлом ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами. 13.3. Особливості забезпечення житлом ветеранів війни, які мають статус внутрішньо переміщених осіб.		2
Тема 14. <i>Освітні можливості та професійна адаптація ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами.</i> 14.1. Освітні можливості для ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами. 14.2. Можливості та умови отримання послуг з професійної адаптації осіб, які звільняються або звільнені з військової служби, з числа ветеранів війни, та визначених законодавством членів їхніх сімей. 14.3. Механізми професійної адаптації: здобуття, відновлення, удосконалення та підтвердження професійних знань, умінь та навичок, підвищення кваліфікації та здобуття професійних кваліфікацій. 14.4. Можливості професійного розвитку: взаємодія із закладами освіти та іншими суб'єктами системи супроводу.		2
Тема 15. <i>Реінтеграція ветеранів війни на ринку праці.</i> 15.1. Особливості переходу від військової служби до цивільної зайнятості після звільнення з військової служби. 15.2. Державні та інші механізми сприяння зайнятості ветеранів війни, зокрема шляхом надання послуг Державною службою зайнятості. 15.3. Ветеранське підприємництво: правові засади, механізми державної та місцевої підтримки. 15.4. Соціальна відповідальність бізнесу у сфері працевлаштування та професійної інтеграції ветеранів війни.		2
Всього за ОК 3:	2	6
ОК 4. Медична, психологічна та реабілітаційна допомога ветеранам війни, членам їхніх сімей та іншим особам з відповідними статусами		
Тема 16. <i>Програма державних гарантій медичного обслуговування населення (далі – програма медичних гарантій) та доступ до медичної допомоги ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами.</i>	1	1

16.1. Огляд особливостей функціонування програми медичних гарантій: основні принципи, пакети медичних послуг та роль Національної служби здоров'я України (НСЗУ). 16.2. Особливості доступу ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами до медичної допомоги в межах програми медичних гарантій. 16.3. Профілактичні медичні огляди, обстеження та медичне спостереження: можливості та порядок отримання. 16.4. Особливості отримання та оплати медичної допомоги при травмах, пов'язаних із війною, в межах програми медичних гарантій. 16.5. Інформаційно-аналітичні ресурси НСЗУ та їх використання в професійній діяльності фахівців із супроводу. 16.6. Первинна, спеціалізована та паліативна медична допомога: можливості отримання та маршрутизація пацієнта. 16.7. Реімбурсація лікарських засобів та медичних виробів. Програма "Доступні ліки".		
Тема 17. Психологічна та психосоціальна допомога ветеранам війни, членам їхніх сімей та іншим особам з відповідними статусами 17.1. Правові засади та умови отримання допомоги у сфері психічного здоров'я ветеранами війни, членами їхніх сімей та іншими особами з відповідними статусами. 17.2. Державні механізми та програми забезпечення психологічної та психосоціальної підтримки. 17.3. Комплексна допомога у сфері психічного здоров'я: види допомоги, надавачі та особливості доступу. 17.4. Трирівнева система психологічної допомоги: соціально-психологічна підтримка та надання соціальних послуг; психологічна допомога; комплексна медико-психологічна допомога.	1	1
Тема 18. Додаткові можливості медичної допомоги та реабілітаційної допомоги ветеранам війни, членам їхніх сімей та іншим особам з відповідними статусами 18.1. Санаторно-курортне лікування: можливості та порядок отримання. 18.2. Медична та реабілітаційна допомога у закладах охорони здоров'я системи сил безпеки і оборони та інших спеціалізованих закладах. 18.3. Психологічна підтримка в процесі реабілітаційної допомоги та взаємодія з надавачами психологічної допомоги. 18.4. Медична допомога та реабілітація за кордоном: основні механізми та порядок доступу.		2

18.5. Додаткові можливості медичної та реабілітаційної допомоги: приватні та громадські ініціативи.		
Тема 19. Психічні та поведінкові розлади, пов'язані з вживанням психоактивних речовин: поняття, види та особливості взаємодії. 19.1. Психічні та поведінкові розлади, пов'язані з вживанням психоактивних речовин: поняття, види та основні прояви. 19.2. Особливості прояву розладів, пов'язаних із вживанням психоактивних речовин. 19.3. Психологічні механізми формування та розвитку залежної (адиктивної) поведінки. 19.4. Особливості взаємодії фахівців із супроводу з особами, які мають розлади, пов'язані з вживанням психоактивних речовин. Виявлення потреб та організація направлення до відповідних фахівців і послуг.		2
Тема 20. Поняття та види бойової психічної травми. 20.1. Поняття бойової психічної травми та особливості її прояву. 20.2. Базові реакції на небезпеку та стрес. 20.3. Вплив травматичних подій на психічний стан та повсякденне функціонування людини. 20.4. Післястресові реакції та розлади: особливості виникнення, прояву та перебігу. 20.5. Посттравматичний стресовий розлад (ПТСР): поняття, основні симптоми та особливості перебігу. 20.6. Міфи та поширені хибні уявлення про ПТСР.		2
Тема 21. Суїцидальна поведінка та алгоритм дій у разі виявлення суїцидального ризику. 21.1. Поняття та основні форми суїцидальної поведінки. 21.2. Фактори ризику суїцидальної поведінки. 21.3. Суїцидальні думки, наміри та поведінка: основні прояви та ознаки. 21.4. Захисні фактори та чинники, що знижують суїцидальний ризик. 21.5. Розпізнавання ознак суїцидального ризику, невідкладні дії та спрямування до відповідної допомоги в межах професійної компетентності фахівця із супроводу.		2

Тема 22. Особливості комунікації з ветеранами війни, членами їхніх сімей та іншими особами з відповідними статусами. Перша психологічна допомога. 22.1. Особливості комунікації з ветеранами війни, членами їхніх сімей та іншими особами з відповідними статусами. 22.2. Перша психологічна допомога: принципи, основні завдання та алгоритм дій. 22.3. Особливості взаємодії з особами з ознаками порушення психічного стану: розпізнавання ознак та визначення подальших дій. 22.4. Наслідки війни для сім'ї: особливості комунікації, взаємодії та підтримки.		2
Тема 23. Оцінювання повсякденного функціонування особи: направлення, встановлення інвалідності та визначення ступеня стійкої втрати професійної працездатності. 23.1. Порядок направлення та проходження оцінювання повсякденного функціонування особи. 23.2. Організаційні та правові засади функціонування системи оцінювання повсякденного функціонування особи. 23.3. Принципи оцінювання повсякденного функціонування особи та визначення обмежень життєдіяльності та формування рекомендацій щодо реабілітації. 23.4. Порядок оскарження рішень експертних команд. 23.5. Документи, що формуються за результатами оцінювання повсякденного функціонування особи. 23.6. Взаємодія фахівців із супроводу під час проходження особою оцінювання повсякденного функціонування.	1	1
Тема 24. Забезпечення допоміжними засобами реабілітації: протезування та ортезування. 24.1. Допоміжні засоби реабілітації: види, призначення та порядок отримання. 24.2. Нормативно-правове забезпечення допоміжними засобами реабілітації. 24.3. Особливості взаємодії з надавачами послуг із протезування, ортезування та забезпечення допоміжними засобами реабілітації. 24.4. Державні та недержавні механізми підтримки у сфері протезування, ортезування та забезпечення допоміжними засобами реабілітації.		2
Всього за ОК 4:	3	15

ОК 5. Особливості роботи з окремими цільовими групами.		
Тема 25. Супровід членів сімей військовослужбовців, які зникли безвісти за особливих обставин або перебувають у полоні. 25.1. Порядок дій членів сімей військовослужбовців, які зникли безвісти за особливих обставин. 25.2. Взаємодія членів сімей осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, з уповноваженими органами та установами під час розшуку. 25.3. Взаємодія з органами досудового розслідування та реалізація процесуальних прав членів сімей осіб, зниклих безвісти за особливих обставин. 25.4. Надання біологічних зразків для проведення молекулярно-генетичної експертизи та ідентифікації зниклої особи. 25.5. Єдиний реєстр осіб, зниклих безвісти за особливих обставин: порядок внесення відомостей, порядок отримання витягу. 25.6. Інформаційна безпека та захист персональних даних під час роботи з інформацією про осіб, зниклих безвісти за особливих обставин. 25.7. Особливості взаємодії з членами сімей осіб, які перебувають у полоні, та уповноваженими органами і установами.	1	1
Тема 26. Супровід осіб, звільнених з полону: реінтеграція та постізоляційний супровід. 26.1. Нормативно-правові засади реінтеграції та постізоляційного супроводу осіб, звільнених з полону. 26.2. Реінтеграційні заходи щодо осіб, звільнених з полону: основні заходи та суб'єкти їх забезпечення. 26.3. Визначення пріоритетних потреб осіб, звільнених з полону, та організація їх забезпечення. 26.4. Постізоляційний супровід осіб, звільнених з полону: організація супроводу та взаємодія з надавачами допомоги.	1	1
Всього за ОК 5:	2	2
Всього за модулем 1 “Організація професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб – базовий рівень”	18	34
	52	

Модуль 2. Особливості професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб в закладах охорони здоров'я		
ОК 1. Організація професійної діяльності фахівців із супроводу в закладах охорони здоров'я		
Тема 1. Нормативно-правові засади професійної діяльності фахівців із супроводу в закладах охорони здоров'я. 1.1. Нормативно-правове регулювання професійної діяльності фахівців із супроводу в закладах охорони здоров'я. 1.2. Професійний стандарт та посадова інструкція фахівців із супроводу в закладах охорони здоров'я: професійні завдання, трудові функції, права, обов'язки та відповідальність. 1.3. Особливості та відмінності функціоналу фахівців із супроводу в закладах охорони здоров'я та комунальних установах/закладах територіальних громад. 1.4. Нормативні засади взаємодії фахівців із супроводу в закладах охорони здоров'я з іншими суб'єктами системи супроводу, надавачами медичних і реабілітаційних послуг та іншими суб'єктами взаємодії. 1.5. Спільні накази Мінветеранів та інших центральних органів виконавчої влади щодо діяльності та взаємодії у сфері супроводу.	2	
Тема 2. Середовище професійної діяльності фахівців із супроводу в закладах охорони здоров'я 2.1. Цільові групи в діяльності фахівців із супроводу в закладах охорони здоров'я: особливості та потреби. 2.2. Визначення потреб цільових груп та ресурсів для їх задоволення. 2.3. Суб'єкти та ресурси системи супроводу ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами у закладі охорони здоров'я: визначення та картування суб'єктів взаємодії. 2.4. Взаємодія із суб'єктами системи супроводу під час визначення та забезпечення потреб ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами.		2
Тема 3. Початок роботи з ветеранами війни та іншими особами з відповідними статусами у закладі охорони здоров'я: оцінювання потреб, перенаправлення та моніторинг результатів наданих заходів з підтримки. 3.1. Особливості першого звернення та комунікації фахівців із супроводу з ветераном війни чи іншою особою з відповідним статусом під час першого звернення. Принцип "рівний-рівному". 3.2. Особливості та ризики під час визначення та оцінювання індивідуальних потреб.		2

3.3. Визначення першочергових потреб та організація реагування на них. Джерела допомоги, ресурси та залучення відповідних суб'єктів системи супроводу. 3.4. Визначення подальших дій за результатами оцінювання потреб: перенаправлення та погодження подальших дій з особою. 3.4. Моніторинг результатів наданих заходів з підтримки. Взаємодія з іншими суб'єктами системи супроводу під час моніторингу.		
Тема 4. Документи, пов'язані із проходженням військової служби та набуттям статусу учасника бойових дій: оформлення, отримання та відновлення. 4.1. Види документів, необхідних для підтвердження особи, проходження військової служби та набуття статусу учасника бойових дій, особливості їх оформлення, отримання та відновлення. 4.2. Правові підстави та порядок набуття статусу учасника бойових дій. 4.3. Особливості взаємодії з органами та підрозділами сил безпеки і оборони під час оформлення, отримання та відновлення документів.		2
Тема 5. Міжсуб'єктна взаємодія та забезпечення безперервності супроводу ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами в закладах охорони здоров'я: перенаправлення та обмін інформацією. 5.1. Роль фахівців із супроводу у забезпеченні прав та захисті інтересів осіб під час отримання медичної та реабілітаційної допомоги. 5.2. Взаємодія фахівців із супроводу в закладах охорони здоров'я з іншими фахівцями закладу, службами супроводу сил безпеки і оборони та іншими суб'єктами системи супроводу. 5.3. Взаємодія фахівців із супроводу в закладах охорони здоров'я із фахівцями із супроводу територіальних громад, інших закладів охорони здоров'я та відповідними надавачами послуг під час переходу особи між місцями отримання послуг. 5.4. Забезпечення безперервності супроводу, обмін та передача інформації між суб'єктами системи супроводу з дотриманням вимог щодо конфіденційності та захисту персональних даних. 5.5. Перенаправлення особи до відповідного суб'єкта системи супроводу: підстави, порядок та погодження подальших дій з особою.		2
Тема 6. Особливість співпраці з банківськими установами під час відновлення документів. 6.1. Відновлення банківських карток.		2

6.2. Взаємодія з фахівцями державної податкової служби.		
Всього за ОК 1:	2	10
ОК 2. Служби супроводу сил безпеки і оборони та особливості взаємодії		
Тема 7. Алгоритми взаємодії фахівців із супроводу із службами супроводу сил безпеки та оборони. 7.1. Визначення потреб осіб на різних етапах маршруту евакуації. 7.2. Особливості взаємодії фахівців із супроводу в закладах охорони здоров'я зі службами супроводу сил безпеки і оборони. 7.3. Особливості організації взаємодії та перескерування в закладах охорони здоров'я різних етапах маршруту евакуації.	1	1
Тема 8. Особливості відновлення документів у військовому середовищі, взаємодія із службами супроводу. 8.1. Взаємодія із службами супроводу військових частин у процесі ідентифікації проблеми відновлення документів. 8.2. Особливості взаємодії з ТЦК СП під час ідентифікації потреби відновлення документів.		2
Тема 9. Медичний маршрут пораненого військовослужбовця: евакуація, госпіталізація та документальне забезпечення. 9.1. Етапи медичної евакуації пораненого: стабілізація, транспортування та передача до закладу охорони здоров'я. 9.2. Медична документація під час евакуації та госпіталізації. Форма № 001. 9.3. Електронна інформаційна взаємодія між військовою частиною, територіальним центром комплектування та соціальної підтримки (ТЦК та СП) і закладом охорони здоров'я. 9.4. Довідка про обставини травми (поранення, контузії, каліцтва).	2	2
Тема 10. Медична евакуація за кордон: порядок організації, міжнародна взаємодія та подальший супровід. 10.1. Нормативно-правові засади медичної евакуації осіб за кордон. 10.2. Критерії та порядок відбору осіб для медичної евакуації. 10.3. Алгоритм організації медичної евакуації та взаємодія суб'єктів на етапах її проведення. 10.4. Документальне забезпечення медичної евакуації та особливості проведення військово-лікарської експертизи, зокрема із застосуванням дистанційних форм, та організація подальшого супроводу. 10.5. Організація лікування та реабілітації за кордоном і взаємодія з іноземними закладами охорони здоров'я.	1	1

10.6. Механізми репатріації та продовження лікування в Україні. 10.7. Взаємодія з державними органами, міжнародними та неурядовими організаціями під час лікування, реабілітації та повернення особи в Україну.		
Всього за ОК 2:	4	6
ОК 3 Медична допомога, реабілітація та захист медичних прав ветеранів війни		
Тема 11. <i>Наслідки війни для здоров'я та організація медичного маршруту ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами.</i> 11.1. Основні наслідки війни для фізичного та психічного здоров'я особи. 11.2. Медичний маршрут особи: основні етапи та порядок отримання медичної допомоги. 11.3. Екстрена медична допомога: порядок звернення та особливості маршрутизації. 11.4. Первинна медична допомога та роль сімейного лікаря в організації подальшого маршруту. 11.5. Спеціалізована медична допомога: види, доступ та маршрутизація. 11.6. Додаткові можливості медичної допомоги: стоматологічна допомога та зубопротезування, збереження репродуктивного потенціалу, забезпечення лікарськими засобами та реімбурсація. 11.7. Травми та захворювання, пов'язані із війною: наслідки та особливості медичного маршруту.		2
Тема 12. <i>Реабілітація після травм та ампутацій: протезування та забезпечення допоміжними засобами реабілітації.</i> 12.1. Реабілітаційний маршрут після травми та ампутації: етапи та організація реабілітаційної допомоги. 12.2. Вертикалізація, підготовка до протезування та відновлення функціонування. Психосоціальна підтримка в процесі реабілітації. 12.3. Вибір протезно-ортопедичного підприємства, протезиста-ортезиста та інших надавачів послуг із протезування та ортезування. 12.4. Забезпечення допоміжними засобами реабілітації: порядок, державні механізми та компенсація вартості. 12.5. Реабілітація після протезування та довготривалий супровід.		2

Тема 13. Військово-лікарська експертиза та оцінювання повсякденного функціонування 13.1. Медична документація під час лікування та реабілітації: формування, збереження та передавання. 13.2. Взаємодія військовослужбовця з військовою частиною під час лікування та реабілітації. 13.3. Військово-лікарська комісія: підстави, направлення, підготовка документів та порядок проходження. 13.4. Оцінювання повсякденного функціонування особи: правові та організаційні засади, направлення та підготовка документів. 13.5. Експертні команди з оцінювання повсякденного функціонування: порядок проведення оцінювання та результати. 13.6. Оскарження рішень експертних команд з оцінювання повсякденного функціонування.		2
Тема 14. Психологічна та психосоціальна допомога у гострому періоді. 14.1. Психологічна та психосоціальна підтримка: рівні та можливості отримання допомоги. 14.2. Стрес і психічна травма: основні реакції та наслідки бойового досвіду. 14.3. Ознаки гострих психічних станів та визначення потреби у фаховій допомозі. 14.4. Алгоритм дій фахівців із супроводу у разі виявлення потреби в невідкладній психологічній допомозі.	1	1
Тема 15. Програма державних гарантій медичного обслуговування населення (програма медичних гарантій) та захист медичних прав ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами. 15.1. Програма медичних гарантій: основні принципи, пакети медичних послуг та особливості доступу. 15.2. Особливості доступу ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами до медичної допомоги в межах програми медичних гарантій. 15.3. Медична допомога при травмах і захворюваннях, пов'язаних із війною, у межах програми медичних гарантій. 15.4. Інформаційно-аналітичні ресурси Національної служби здоров'я України та їх використання в професійній діяльності фахівців із супроводу в закладах охорони здоров'я. 15.5. Медичні права ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами та алгоритм дій у разі їх порушення.	1	1
Всього за ОК 3:	2	8

<i>Всього за модулем 2 “Особливості професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб в закладах охорони здоров'я”</i>	8	24
	32	

Модуль 3. Особливості професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб II категорії		
ОК 1. Розв’язання складних випадків та міжсуб’єктна взаємодія у професійній діяльності фахівців із супроводу II категорії		
Тема 1. Розв’язання складних випадків: алгоритми взаємодії та маршрути перенаправлення. 1.1. Аналіз та розв’язання складних випадків у процесі реінтеграції ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами на рівні територіальних громад. 1.2. Аналіз та розв’язання складних випадків у процесі лікування та реабілітації ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами в закладах охорони здоров’я.		2
Тема 2. Складні випадки відновлення документів: взаємодія зі службами супроводу сил безпеки і оборони та територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки (ТЦК та СП). 2.1. Взаємодія зі службами супроводу сил безпеки і оборони у складних випадках, пов’язаних із відновленням документів. 2.2. Взаємодія з ТЦК та СП у складних випадках, пов’язаних із відновленням документів.		2
Тема 3. Адвокація інтересів ветеранів війни на рівні закладів охорони здоров’я, соціального захисту, ветеранської політики, регіону та громади 3.1. Роль фахівців із супроводу у процесі здійснення заходів із супроводу ветеранів війни в закладах охорони здоров’я. 3.2. Представлення фахівцями із супроводу інтересів ветеранів війни у процесі здійснення ним заходів з підтримки.	2	
Всього за ОК 1:	2	4
Всього за модулем 3 “Особливості професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб II категорії”		6

Модуль 4. Особливості професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб I категорії		
ОК 1. Інструменти розвитку ветеранського середовища та соціальної інтеграції ветеранів війни у територіальних громадах		
Тема 1. Розвиток громадських об'єднань ветеранів та підтримка ветеранських ініціатив на рівні громад. 1.1. Мережування та самоорганізація ветеранів війни як інструменти реінтеграції. 1.2. Створення та розвиток громадських об'єднань ветеранів: організаційні та правові засади. 1.3. Участь ветеранів війни у формуванні та реалізації рішень на рівні громад і держави.		2
Тема 2. Розвиток ветеранського підприємництва: партнерство з бізнесом та менторська підтримка. 2.1. Державні, регіональні та місцеві можливості підтримки ветеранського підприємництва. 2.2. Нормативно-правові та організаційні засади розвитку ветеранського підприємництва. 2.3. Менторська підтримка ветеранського підприємництва та партнерство з бізнес-середовищем громади.		2
Тема 3. Розвиток спорту ветеранів війни та адаптивного спорту на рівні територіальних громад. 3.1. Спорт ветеранів війни та адаптивний спорт як засоби реінтеграції, відновлення та соціальної активності ветеранів війни. 3.2. Державні та регіональні програми підтримки спорту ветеранів війни та адаптивного спорту. 3.3. Місцеві програми та інфраструктура для розвитку та підтримки спорту ветеранів війни та адаптивного спорту. 3.4. Організація можливостей для відпочинку, дозвілля та соціальної активності ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами: взаємодія із суб'єктами системи супроводу.		2
Разом по ОК 1:		6
Всього за модулем 4 “Особливості професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб I категорії”		6

Модуль 5. Особливості професійної діяльності провідних фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб		
ОК 1. Координація міжсуб'єктної взаємодії та забезпечення безперервності супроводу		
Тема 1. Організаційна структура служб супроводу в органах військового управління всіх рівнів сил безпеки та оборони. 1.1 Організаційна структура в органах військового управління сил безпеки та оборони. 1.2. Основні питання взаємодії зі службами супроводу в системі Міністерства внутрішніх справ України: Державної прикордонної служби України, Національної гвардії України, Національної поліції України та Державної служби України з надзвичайних ситуацій. 1.3. Основні питання взаємодії зі службами супроводу в системі Міністерства оборони України: Збройних Сил України, Державної спеціальної служби транспорту та Головного управління розвідки Міністерства оборони України.	2	
Тема 2. Служби супроводу в територіальних центрах комплектування та соціальної підтримки (ТЦК та СП): організація діяльності та координація взаємодії. 2.1. Нормативно-правові та організаційні засади діяльності служб супроводу в ТЦК та СП. 2.2. Координація взаємодії фахівців із супроводу та служб супроводу ТЦК та СП: алгоритми, інформаційний обмін та маршрутизація.		2
Разом по ОК 1	2	2
ОК 2. Розроблення та розвиток ветеранських політик, інші системи підтримки ветеранів війни		
Тема 3. Розроблення та розвиток місцевих і регіональних ветеранських політик: адвокація та міжсекторна взаємодія. 3.1. Специфіка розвитку ветеранських громадських об'єднань та їх залучення до формування та реалізації ветеранської політики. 3.2. Взаємодія заінтересованих сторін під час розроблення та вдосконалення місцевих і регіональних ветеранських політик. 3.3. Організаційні моделі реалізації ветеранської політики на рівні територіальних громад: функції, координація та оцінювання ефективності. 3.4. Моніторинг та оцінювання результативності місцевих ветеранських політик і програм.	1	1

Тема 4. Партнерство з роботодавцями у створенні безбар'єрного та сприятливого робочого середовища для працівників-ветеранів. 4.1. Підготовка робочого середовища до повернення працівника з військової служби. 4.2. Потреби працівників-ветеранів, інструменти адаптації та підтримки на робочому місці. 4.3. Ризики та бар'єри реінтеграції ветеранів на робочому місці: запобігання та реагування. 4.4. Корпоративні політики та практики підтримки працівників-ветеранів: адаптація програм корпоративної соціальної відповідальності (КСВ). 4.5. Партнерські моделі взаємодії роботодавців, ветеранських організацій та державних і місцевих інституцій.		2
Тема 5. Ветеранські простори та простори турботи в закладах охорони здоров'я як інструмент реінтеграції та розвитку системи підтримки ветеранів війни. 5.1. Роль ветеранських просторів у системі підтримки та реінтеграції ветеранів війни. 5.2. Нормативно-правові та організаційні засади діяльності ветеранських просторів. 5.3. Моделі та практики діяльності ветеранських просторів на рівні територіальних громад. 5.4. Простори турботи про ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами у закладах охорони здоров'я.	1	1
Разом по ОК 2	2	4
ОК 3. Координація складних випадків та професійна стійкість провідних фахівців із супроводу		
Тема 6. Кейс-менеджмент як основний інструмент здійснення заходів із супроводу. 6.1. Мета, завдання та принципи кейс-менеджменту. 6.2. Інтегрований та сімейно-орієнтований підходи кейс-менеджменту. 6.3. Документування кейс-менеджменту. Значення належного оцінювання потреб особи. 6.4. Індивідуальний підхід до оцінювання потреб особи. Закриття кейсу.		2

Тема 7. Професійна стійкість фахівців із супроводу: профілактика вигорання, самодопомога та супервізія. 7.1. Ризики та ознаки професійного вигорання у діяльності фахівців із супроводу. 7.2. Професійна супервізія: організація, принципи, етичні аспекти та взаємодія учасників. 7.3. Самодопомога та саморегуляція як інструменти профілактики професійного вигорання. 7.4. Виявлення ризиків професійного вигорання у працівників системи супроводу та організація професійної підтримки.		2
Разом по ОК 3	0	4
ОК 4. Координація супроводу ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами у складних ситуаціях		
Тема 8. Супровід у випадках самовільного залишення військової частини (СЗЧ): правові наслідки та алгоритми дій. 8.1. Правове визначення СЗЧ та відповідальність за його вчинення. 8.2. Основні передумови виникнення випадків СЗЧ. 8.3. Правові механізми врегулювання випадків СЗЧ: координація взаємодії та алгоритм повернення до проходження військової служби.	1	1
Тема 9. Запобігання та протидія домашньому насильству в сім'ях ветеранів війни. 9.1. Психологічні чинники та особливості проявів домашнього насильства. 9.2. Нормативно-правові засади запобігання та протидії домашньому насильству. 9.3. Види домашнього насильства та відповідальність за його вчинення. 9.4. Заходи із запобігання та протидії домашньому насильству. 9.5. Особливості комунікації з постраждалими від домашнього насильства.	1	1
Тема 10. Особливості комунікації з ветеранами війни, які мають видимі та невидимі поранення. 10.1. Поняття та види "бойової травми". 10.2. Принципи та особливості професійної комунікації з ветеранами війни, які зазнали бойової травми. 10.3. Розпізнавання ознак ризику розвитку посттравматичного стресового розладу (ПТСР), спрямування до фахової допомоги та координація супроводу.		2

10.4. Особливості взаємодії з суб'єктами системи супроводу під час здійснення заходів з підтримки ветеранів війни, які зазнали бойової травми.		
Тема 11. Адаптивний спорт як інструмент реінтеграції та відновлення ветеранів війни. 11.1. Правові та організаційні засади розвитку адаптивного спорту. 11.2. Державні, регіональні та місцеві програми підтримки адаптивного спорту. 11.3. Можливості залучення ветеранів війни до адаптивного спорту: форми та умови участі, практики організації та розвитку адаптивного спорту. 11.4. Взаємодія суб'єктів системи супроводу під час розвитку адаптивного спорту на рівні територіальних громад.	1	1
Тема 12. Координація супроводу ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами за кордоном у складних випадках. 12.1. Міжсуб'єктна взаємодія під час супроводу ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами за кордоном: консульські установи, закордонні заклади та партнерські організації. 12.2. Дистанційне проведення військово-лікарської експертизи у складних випадках: організація взаємодії та документальне забезпечення. 12.3. Репатріація ветеранів війни в Україну: координація взаємодії та забезпечення безперервності супроводу.	1	1
Разом по ОК 4	4	6
Всього за модулем 5 “Особливості професійної діяльності провідних фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб”	8	16
	24	

Додаток 2

до Типової модульної програми
підвищення кваліфікації фахівців із
супроводу ветеранів війни та
демобілізованих осіб

КОМПЛЕКСНЕ ВХІДНЕ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ЗНАНЬ

Питання	Так	Ні	Частково
Ветеранська політика, статуси та гарантії			
Чи знаєте ви основні засади державної ветеранської політики та систему підтримки ветеранів війни і демобілізованих осіб?			
Чи знаєте ви основні статуси ветеранів війни, демобілізованих осіб та членів їхніх сімей, а також пов'язані з ними державні гарантії?			
Чи знаєте ви порядок набуття статусу учасника бойових дій?			
Чи знаєте ви порядок відновлення втраченого або пошкодженого посвідчення учасника бойових дій?			
Чи знаєте ви основні види державних виплат, пільг, грошових компенсацій та соціальної допомоги, передбачених законодавством для ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами?			
Військова служба, медичне забезпечення та реабілітація			
Чи знаєте ви загальний порядок звільнення з військової служби за станом здоров'я?			
Чи знаєте ви порядок направлення на військово-лікарську комісію та проходження військово-лікарського огляду?			
Чи знаєте ви порядок направлення та проходження оцінювання повсякденного функціонування особи експертною командою?			
Чи знаєте ви основні механізми доступу ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами до медичної допомоги та реабілітації?			

Чи знаєте ви порядок забезпечення протезами та іншими допоміжними засобами реабілітації ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами?			
Чи знаєте ви основні механізми отримання медичної допомоги та реабілітації за межами України у випадках, передбачених законодавством?			
Соціальний захист, житло, пенсійне забезпечення			
Чи знаєте ви основні механізми забезпечення житлом ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами?			
Чи знаєте ви особливості реалізації права на землю ветеранами війни та іншими особами з відповідними статусами?			
Чи знаєте ви основні види пенсійного забезпечення ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами?			
Чи знаєте ви особливості пенсійного забезпечення за віком, у зв'язку з інвалідністю та у разі втрати годувальника для осіб з відповідними статусами?			
Чи знаєте ви особливості пенсійного забезпечення ветеранів війни, які проживають за межами України?			
Професійна діяльність та організація супроводу			
Чи знаєте ви професійні завдання, трудові функції, права, обов'язки та відповідальність фахівця із супроводу?			
Чи знаєте ви основні етапи організації супроводу особи: встановлення контакту, визначення потреб, планування, спрямування та моніторинг результатів?			
Чи маєте ви навички визначення та оцінювання індивідуальних потреб особи і сім'ї?			
Чи знаєте ви основні етапи ведення випадку та особливості їх застосування у професійній діяльності?			
Чи знаєте ви вимоги до документування процесу супроводу та ведення випадку?			
Чи маєте ви навички визначення та систематизації ресурсів територіальної громади і сім'ї для забезпечення потреб особи?			

Чи знаєте ви порядок спрямування осіб з відповідними статусами до належних суб'єктів супроводу, надавачів послуг та інших уповноважених суб'єктів?			
Чи маєте ви навички професійної взаємодії з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, надавачами послуг та іншими суб'єктами підтримки?			
Чи маєте ви навички роботи з цифровими інформаційними системами та електронними сервісами, необхідними для професійної діяльності?			
Комунікація, психічне здоров'я та кризові ситуації			
Чи знаєте ви принципи професійної комунікації з ветеранами війни, членами їхніх сімей та іншими особами з відповідними статусами?			
Чи знаєте ви етичні принципи професійної комунікації та вимоги до конфіденційності під час здійснення супроводу?			
Чи знаєте ви особливості комунікації з особами, які зазнали фізичної або психічної травми внаслідок бойових дій?			
Чи знаєте ви основні види допомоги у сфері психічного здоров'я та порядок спрямування особи до відповідного фахівця?			
Чи знаєте ви порядок дій у разі виявлення ознак суїцидального ризику?			
Чи маєте ви знання та навички надання першої психологічної допомоги в межах професійної компетентності?			
Чи знаєте ви алгоритм дій у разі виявлення ознак домашнього насильства у сім'ї?			
Чи знаєте ви порядок взаємодії з членами сімей осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, та з уповноваженими суб'єктами їх розшуку?			
Інтеграція та розвиток системи підтримки			

Чи маєте ви навички взаємодії з ветеранськими громадськими об'єднаннями та залучення ветеранів війни до громадського життя?			
Чи знаєте ви основні механізми підтримки зайнятості, професійної адаптації, освіти та ветеранського підприємництва?			
Чи знаєте ви основні можливості розвитку спорту ветеранів війни та адаптивного спорту як засобів реінтеграції та відновлення?			

Додаток 3

до Типової модульної програми підвищення кваліфікації фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб

КОМПЛЕКСНЕ ВИХІДНЕ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ЗНАНЬ

Модуль 1. Організація професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб – базовий рівень

1. Яке основне призначення стратегічних документів у сфері ветеранської політики?

- А) Визначення основних підходів до організації державної підтримки ветеранів війни, насамперед у частині соціальних виплат, пільг та окремих видів державної допомоги.
- Б) Визначення пріоритетних напрямів взаємодії державних органів, органів місцевого самоврядування та громадських об'єднань під час реалізації заходів із підтримки ветеранів війни.
- В) Визначення стратегічних цілей, пріоритетів і напрямів розвитку ветеранської політики, а також основних підходів до їх реалізації на відповідному періоді.
- Г) Визначення основних завдань і повноважень фахівців та інших суб'єктів, які безпосередньо здійснюють супровід ветеранів війни та демобілізованих осіб.

2. Що є одним із ключових завдань взаємодії суб'єктів системи супроводу?

- А) Забезпечення узгодженості дій між окремими суб'єктами системи супроводу переважно шляхом розподілу відповідальності за різними напрямками підтримки особи.
- Б) Забезпечення узгодженості дій, своєчасного обміну інформацією та безперервності супроводу особи на різних етапах отримання необхідної підтримки.
- В) Організація взаємодії між суб'єктами системи супроводу переважно для передачі відповідальності за супровід особи тому суб'єкту, який має відповідні повноваження.
- Г) Координація діяльності суб'єктів системи супроводу переважно шляхом визначення єдиного відповідального суб'єкта, який забезпечує організацію всіх необхідних видів підтримки.

3. Який нормативний документ визначає професійні завдання та трудові функції фахівців із супроводу?

- А) Державна програма медичних гарантій, яка визначає перелік і обсяг медичних послуг, лікарських засобів та медичних виробів, що оплачуються за рахунок коштів державного бюджету.
- Б) Професійний стандарт «Фахівець із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб», який визначає професійну діяльність, трудові функції та вимоги до професійної компетентності фахівця.
- В) Локальні документи установи, у якій працює фахівець із супроводу, що визначають його посадові обов'язки, організацію роботи та порядок виконання окремих завдань.
- Г) Індивідуальний план супроводу особи, який визначає необхідні заходи підтримки, послідовність їх реалізації та взаємодію фахівця з відповідними суб'єктами.

4. Яке призначення професійної супервізії фахівців із супроводу?

- А) Оцінювання професійної діяльності фахівця із супроводу переважно з погляду дотримання ним посадових обов'язків, внутрішніх правил установи та встановлених показників роботи.
- Б) Професійна підтримка фахівця, аналіз складних професійних ситуацій, розвиток професійних компетентностей та запобігання професійному виснаженню.
- В) Організація керівником додаткового контролю за роботою фахівця із супроводу під час ведення складних випадків та прийняття ним професійних рішень.
- Г) Передавання керівнику або іншому досвідченому фахівцеві повноважень щодо роботи зі складним випадком для забезпечення належного результату супроводу.

5. Яке основне завдання фахівців із супроводу у сфері соціального захисту?

- А) Інформувати особу про доступні механізми соціальної підтримки, допомагати визначити необхідні види допомоги та сприяти її доступу до відповідних послуг, виплат і передбачених законодавством заходів підтримки.
- Б) Координувати взаємодію з органами та установами соціального захисту, представляти інтереси особи під час розгляду її звернення та забезпечувати прийняття необхідного рішення відповідним органом.
- В) Здійснювати первинне оцінювання соціальних потреб особи, визначати можливі напрями підтримки та самостійно встановлювати перелік соціальних послуг, які мають бути їй надані.
- Г) Організовувати отримання особою соціальних послуг і державних виплат шляхом підготовки необхідних документів та безпосереднього вирішення питань, що належать до компетенції відповідних органів.

6. Який підхід до забезпечення житлових потреб ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами є найбільш правильним?

- А) Забезпечення житлових потреб ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших осіб з відповідними статусами здійснюється в межах загальної системи соціального захисту без застосування окремих механізмів, пов'язаних із відповідним статусом особи.
- Б) Механізм забезпечення житлових потреб залежить від статусу особи, її житлових потреб та обставин, а також визначається умовами й порядком, установленими законодавством та відповідними державними або місцевими програмами.
- В) Забезпечення житлових потреб осіб із статусом ветерана війни передбачає застосування єдиного механізму підтримки незалежно від категорії особи, складу її сім'ї, житлових умов та інших установлених законодавством критеріїв.
- Г) Фахівець із супроводу після оцінювання житлових потреб особи може визначити відповідний спосіб забезпечення житлом та організувати його надання через уповноважений орган або орган місцевого самоврядування.

7. Що є метою професійної адаптації осіб, звільнених з військової служби?

- А) Створення умов для здобуття особою нової професії або додаткової професійної кваліфікації з метою підвищення її конкурентоспроможності на цивільному ринку праці.
- Б) Забезпечення можливості використання набутого під час військової служби досвіду переважно для подальшого працевлаштування на посади, пов'язані з військовою або правоохоронною діяльністю.

В) Сприяння адаптації особи до цивільного життя та професійної діяльності, зокрема через навчання, професійну перепідготовку, підвищення кваліфікації та здобуття професійних кваліфікацій.

Г) Створення умов для отримання особою необхідної соціальної підтримки та забезпечення її матеріальних потреб у період переходу від військової служби до цивільного життя.

8. Що характеризує ветеранське підприємництво?

А) Підприємницька діяльність ветеранів війни та інших визначених законодавством суб'єктів, для розвитку якої можуть застосовуватися передбачені законодавством заходи державної та місцевої підтримки.

Б) Господарська діяльність підприємств і фізичних осіб - підприємців, у яких частка ветеранів війни серед власників, керівників або працівників відповідає встановленим критеріям для отримання державної підтримки.

В) Діяльність ветеранів війни у сфері підприємництва, яка здійснюється переважно за рахунок бюджетного фінансування та передбачає застосування спеціальних механізмів державної підтримки.

Г) Підприємницька діяльність, яку здійснюють ветеранські громадські об'єднання для забезпечення зайнятості ветеранів війни та фінансування соціальних і благодійних проєктів.

9. Що забезпечує Програма медичних гарантій?

А) Визначення переліку медичних послуг, лікарських засобів і медичних виробів, які можуть бути доступними окремим категоріям населення за рахунок коштів державного бюджету відповідно до встановлених умов.

Б) Визначення переліку та обсягу медичних послуг, медичних виробів і лікарських засобів, оплату яких держава здійснює за рахунок коштів державного бюджету в установленому законодавством порядку.

В) Визначення гарантованих державою видів медичної та соціальної допомоги ветеранам війни, військовослужбовцям та членам їхніх сімей відповідно до їхнього статусу та потреб.

Г) Визначення механізмів фінансування медичних послуг, що надаються закладами охорони здоров'я, з урахуванням категорії пацієнта, виду захворювання та умов отримання медичної допомоги.

10. Яка роль фахівців із супроводу під час організації доступу особи до медичної допомоги?

А) Фахівець із супроводу з'ясовує потреби особи у сфері охорони здоров'я, інформує про доступні можливості допомоги та сприяє організації взаємодії з відповідними закладами й фахівцями.

Б) Фахівець із супроводу координує взаємодію з відповідними суб'єктами, спрямовує особу до необхідної медичної допомоги та сприяє безперервності супроводу в межах своєї професійної компетентності.

В) Фахівець із супроводу бере участь в організації отримання медичної допомоги, оцінює доцільність запропонованого лікування та за потреби рекомендує особі найбільш оптимальний медичний маршрут.

Г) Фахівець із супроводу організовує комунікацію особи із системою охорони здоров'я, допомагає підготувати необхідні документи та може визначати подальші медичні дії залежно від обставин випадку.

11. Яке основне призначення допоміжних засобів реабілітації?

- А) Компенсація або відновлення порушених чи втрачених функціональних можливостей особи, підтримання її мобільності та сприяння максимально можливій незалежності у повсякденному житті.
- Б) Забезпечення особи технічними засобами, які використовуються переважно для доповнення інших реабілітаційних заходів і полегшення виконання окремих побутових та професійних завдань.
- В) Забезпечення особи необхідним обладнанням для участі в реабілітаційних, спортивних та фізкультурно-оздоровчих заходах відповідно до її індивідуальних потреб.
- Г) Забезпечення компенсації функціональних обмежень особи шляхом надання відповідних засобів, які використовуються переважно після завершення основного етапу медичної та фізичної реабілітації.

12. Що є одним із ключових завдань постізоляційного супроводу осіб, звільнених із полону?

- А) Організація комплексної підтримки особи після звільнення з полону, зокрема сприяння її реінтеграції, відновленню документів і соціальних зв'язків, доступу до необхідної допомоги та узгодженню дій відповідних суб'єктів.
- Б) Координація взаємодії членів сім'ї особи з державними органами та установами з метою забезпечення вирішення основних соціальних і побутових питань після її повернення.
- В) Забезпечення першочергового відновлення документів особи та організація звернення до відповідних установ для поновлення документів, необхідних для подальшого отримання державної підтримки.
- Г) Організація первинної психологічної та медичної підтримки особи після звільнення з полону з подальшим передаванням питань її соціальної та професійної адаптації відповідним суб'єктам.

Модуль 2. Особливості професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб у закладах охорони здоров'я

1. Що насамперед має враховувати фахівець із супроводу під час визначення потреб ветерана війни в закладі охорони здоров'я?

- А) Стан здоров'я особи та основний медичний діагноз, визначений лікарем, як основну підставу для планування подальших заходів підтримки.
- Б) Медичні рекомендації та потреби, визначені лікарем, доповнюючи їх інформацією про соціальні й побутові обставини особи за потреби організації подальшого супроводу.
- В) Сукупність індивідуальних потреб особи, її життєву ситуацію та доступні ресурси для задоволення цих потреб із залученням відповідних суб'єктів підтримки.
- Г) Соціальний статус особи, належність до відповідної категорії отримувачів підтримки та передбачені для неї законодавством пільги, виплати й інші заходи соціального захисту.

2. Що є важливим результатом картування суб'єктів взаємодії в закладі охорони здоров'я?

- А) Формування переліку працівників закладу охорони здоров'я та інших залучених фахівців системи супроводу із зазначенням їхніх посад, функціональних обов'язків і напрямів професійної діяльності.

Б) Визначення суб'єктів взаємодії, доступних послуг і ресурсів, а також можливостей залучення відповідних фахівців системи супроводу для задоволення індивідуальних потреб особи.

В) Визначення фахівців, відповідальних за проведення медичного обстеження, встановлення діагнозу та формування подальшого плану лікування особи.

Г) Визначення структурних підрозділів і посадових осіб, до компетенції яких належить вирішення соціальних, адміністративних та фінансових питань, пов'язаних із перебуванням особи в закладі.

3. Який підхід найбільш точно відповідає принципу «рівний – рівному»?

А) Використання особистого досвіду ветераном війни переважно для надання іншій особі практичних рекомендацій щодо вирішення її проблем та прийняття подальших рішень.

Б) Взаємодія людини з відповідним життєвим або професійним досвідом з іншою особою на засадах взаємної підтримки, довіри та обміну досвідом без підміни професійної допомоги.

В) Передавання особі власного досвіду подолання складних життєвих обставин як основного способу подолання її психологічних, соціальних або медичних проблем.

Г) Залучення людини з відповідним досвідом до виконання окремих професійних функцій фахівця із супроводу під час роботи зі складними випадками.

4. Яка інформація потребує особливої уваги під час міжсуб'єктної взаємодії в закладі охорони здоров'я?

А) Інформація про стан здоров'я, соціальні обставини та інші відомості про особу, які можуть бути необхідними для організації її супроводу та взаємодії між відповідними суб'єктами.

Б) Інформація, необхідна для координації заходів підтримки особи, яка може передаватися між суб'єктами взаємодії в обсязі, визначеному фахівцем із супроводу відповідно до конкретної ситуації.

В) Інформація, передавання якої здійснюється з дотриманням вимог щодо конфіденційності, захисту персональних даних та інших установлених законодавством обмежень щодо доступу до відповідних відомостей.

Г) Інформація про особу та її життєву ситуацію, яка може бути використана суб'єктами взаємодії для забезпечення комплексного супроводу за умови її попереднього погодження з усіма залученими фахівцями.

5. Що має враховувати фахівець із супроводу під час організації взаємодії щодо медичної евакуації пораненого військовослужбовця?

А) Насамперед забезпечити отримання згоди особи на транспортування, після чого самостійно визначити необхідний вид медичної допомоги та заклад, до якого її має бути доставлено.

Б) Координувати взаємодію відповідних суб'єктів з урахуванням стану особи, визначених медичними працівниками потреб, безпекових та організаційних умов, а також сприяти безперервності супроводу під час передачі особи між відповідними суб'єктами.

В) Визначити оптимальний маршрут медичної евакуації, погодити його з особою та організувати транспортування незалежно від рішень і рекомендацій медичних працівників.

Г) Забезпечити передавання медичної інформації між відповідними закладами та після госпіталізації особи припинити супровід, оскільки подальша відповідальність належить виключно медичним працівникам.

6. Яке значення має належне документальне забезпечення під час медичної евакуації та госпіталізації?

- А) Документальне забезпечення дає змогу систематизувати інформацію про переміщення особи, перебіг евакуації та госпіталізації й використовується надалі переважно для обліку та звітності.
- Б) Документальне забезпечення дає змогу належно зафіксувати необхідну інформацію про стан особи, обставини евакуації та отриману допомогу для забезпечення наступних етапів лікування, реабілітації та супроводу.
- В) Документальне забезпечення використовується для попереднього визначення подальшого виду медичної допомоги та може частково замінювати проведення медичного огляду після прибуття особи до закладу охорони здоров'я.
- Г) Документальне забезпечення необхідне насамперед для завершення адміністративних процедур після госпіталізації та оформлення результатів лікування після завершення основного етапу медичної допомоги.

7. Що має робити фахівець із супроводу, якщо під час організації медичної допомоги виникає потреба у взаємодії з іншим суб'єктом?

- А) Самостійно виконати необхідні дії в межах компетентності іншого фахівця суб'єкта системи супроводу, якщо це дає змогу швидше задовольнити виявлену потребу особи.
- Б) Визначити відповідного суб'єкта, організувати належну взаємодію та, за потреби, спрямувати особу до нього для отримання необхідної допомоги.
- В) Передати інформацію про потребу іншому суб'єкту та припинити власну участь у супроводі після підтвердження можливості надання ним відповідної допомоги.
- Г) Надати особі рекомендації щодо подальших медичних дій та організувати її звернення до іншого суб'єкта без додаткової координації між учасниками супроводу.

8. Яка мета організації медичного маршруту ветерана війни?

- А) Визначити заклади та фахівців, до яких особа може звернутися для отримання необхідної медичної допомоги, з урахуванням її стану здоров'я та рекомендацій медичних працівників.
- Б) Забезпечити послідовний і належно скоординований доступ особи до необхідної медичної допомоги відповідно до її потреб, стану здоров'я та визначених медичних рекомендацій.
- В) Визначити найбільш доцільний заклад охорони здоров'я для лікування особи та організувати її звернення до нього з урахуванням наявних медичних і територіальних ресурсів.
- Г) Забезпечити координацію між первинною та спеціалізованою медичною допомогою, а за потреби – організувати подальше спрямування особи до відповідного закладу або фахівця.

9. Яке завдання є ключовим під час організації реабілітаційного маршруту особи після травми та ампутації?

- А) Організувати своєчасне забезпечення особи протезом із подальшим спрямуванням до інших видів реабілітаційної допомоги за потреби.
- Б) Забезпечити послідовність необхідних реабілітаційних заходів, підготовку до протезування, відновлення функціональних можливостей та подальшу адаптацію особи до повсякденного життя.
- В) Визначити спільно з особою найбільш доцільний вид протеза, погодити його технічні характеристики та організувати подальше забезпечення відповідно до визначених потреб.

Г) Скоординувати взаємодію між медичними та реабілітаційними працівниками, протезно-ортопедичними підприємствами та іншими суб'єктами для забезпечення безперервності відновлення особи.

10. Що важливо враховувати під час вибору протезно-ортопедичного підприємства та відповідних фахівців?

А) Територіальну доступність підприємства, можливість своєчасного отримання необхідних послуг та організаційні умови подальшої взаємодії з особою.

Б) Індивідуальні потреби особи, функціональні завдання, відповідність послуг її потребам, професійну спроможність та можливості конкретного надавача.

В) Вартість послуг, територіальну доступність підприємства та рекомендації осіб, які раніше отримували аналогічні протезно-ортопедичні послуги.

Г) Технічні характеристики запропонованих виробів, досвід роботи підприємства та можливість отримання додаткових послуг у межах одного місця надання допомоги.

11. Якою має бути дія фахівця із супроводу в разі виявлення ознак гострого психічного стану, що потребує невідкладної допомоги?

А) Провести з особою первинну психологічну оцінку, визначити характер психічного стану та самостійно обрати подальший вид допомоги відповідно до виявлених ознак.

Б) Поінформувати особу про можливі способи подолання гострого стану, надати підтримувальну консультацію та продовжити плановий супровід після зниження інтенсивності симптомів.

В) Забезпечити безпеку особи та інших присутніх, діяти відповідно до невідкладності ситуації й організувати звернення до відповідного медичного працівника, закладу або служби.

Г) Залучити іншого фахівця із супроводу для спільного оцінювання стану особи та після узгодження подальших дій організувати її планове звернення за спеціалізованою допомогою.

12. Що має зробити фахівець із супроводу в разі виявлення можливого порушення прав ветерана у сфері охорони здоров'я?

А) З'ясувати обставини ситуації в межах своєї професійної компетентності, поінформувати особу про можливі механізми захисту її прав та, за потреби, сприяти зверненню до відповідного компетентного суб'єкта.

Б) Провести оцінювання дій медичних працівників, визначити наявність порушення та надати закладу охорони здоров'я обов'язкові рекомендації щодо усунення його наслідків.

В) Представляти інтереси особи перед закладом охорони здоров'я, вимагати зміни призначеного лікування та контролювати виконання медичними працівниками прийнятих за результатами звернення рішень.

Г) Передати інформацію про ситуацію керівнику закладу охорони здоров'я та очікувати на її вирішення, продовжуючи супровід особи без залучення інших суб'єктів до моменту отримання відповіді.

Модуль 3. Особливості професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб II категорії

1. Що має враховувати фахівець із супроводу під час аналізу складного випадку, пов'язаного з реінтеграцією ветерана війни в територіальній громаді?

- А) Потреби особи, доступні ресурси громади та можливості залучення відповідних суб'єктів до вирішення питань, які безпосередньо впливають на повернення ветерана війни до цивільного життя.
- Б) Сукупність потреб і життєвих обставин особи, її власні ресурси та ресурси територіальної громади, доступні послуги й можливості взаємодії відповідних суб'єктів.
- В) Насамперед можливості отримання особою соціальних послуг, після чого за потреби визначаються додаткові медичні, професійні та інші потреби.
- Г) Потреби особи та наявні в громаді послуги, зосереджуючи аналіз передусім на тих питаннях, які можуть бути вирішені в межах повноважень місцевих органів.

2. Якщо складний випадок виник під час лікування та реабілітації ветерана війни, що має бути забезпечено насамперед?

- А) Узгодженість дій між необхідними суб'єктами супроводу та безперервність доступу особи до необхідної підтримки відповідно до її потреб.
- Б) Координація взаємодії між медичними працівниками та іншими суб'єктами, залученими до супроводу, з подальшим визначенням пріоритетних питань після завершення лікування.
- В) Передавання інформації про потреби особи відповідним суб'єктам для організації ними необхідних заходів підтримки на відповідних етапах лікування та реабілітації.
- Г) Організація подальшої підтримки особи після завершення основного етапу лікування з урахуванням результатів реабілітації та актуальних потреб.

3. Що є ключовим завданням фахівця із супроводу у складному випадку, пов'язаному з відновленням документів?

- А) З'ясувати, який документ необхідно відновити, визначити компетентний орган або іншого належного суб'єкта, поінформувати особу про необхідні дії та, за потреби, сприяти їх виконанню.
- Б) Визначити перелік відсутніх документів, підготувати необхідні звернення та передати їх до відповідних органів для подальшого розгляду.
- В) З'ясувати обставини втрати документа, визначити можливість його відновлення та організувати звернення особи до відповідної установи для отримання нового документа.
- Г) Визначити основний документ, необхідний для вирішення ситуації, та спрямувати особу до органу, уповноваженого його відновлювати.

4. Який підхід має застосовуватися під час взаємодії фахівця із супроводу з територіальним центром комплектування та соціальної підтримки?

- А) Передавати необхідну для вирішення питання інформацію та документи в обсязі, визначеному ситуацією, із дотриманням вимог щодо компетенції суб'єктів, захисту персональних даних та інших установлених законодавством вимог.
- Б) Узгоджувати взаємодію в межах повноважень відповідних суб'єктів, визначати мету звернення та обсяг необхідної інформації й дотримуватися встановлених вимог щодо її передавання та використання.

В) Передавати ТЦК та СП інформацію про особу в обсязі, необхідному для комплексного супроводу, якщо відповідний орган може сприяти вирішенню хоча б одного з питань її життєвої ситуації.

Г) Узгоджувати з ТЦК та СП питання, пов'язані з військовою службою особи, та за потреби передавати необхідні відомості для подальшого вирішення питання відповідним працівником.

5. Що має враховувати фахівець із супроводу під час організації взаємодії для відновлення документів?

А) Терміновість питання та строк отримання документа, визначаючи подальші дії відповідно до можливостей залучених суб'єктів системи супроводу.

Б) Компетенцію відповідних органів та інших суб'єктів системи супроводу, установлені процедури, необхідну інформацію та документи, а також індивідуальні обставини та потреби особи.

В) Місце проживання або перебування особи, доступність відповідного органу та можливість використання електронних сервісів для подання необхідних документів.

Г) Наявність у особи документів в електронній формі, можливість дистанційного звернення та територіальну доступність суб'єкта, відповідального за їх відновлення.

6. Що має зробити фахівець із супроводу, якщо особа втратила доступ до банківського рахунку або платіжної картки?

А) З'ясувати характер проблеми, поінформувати особу про можливий порядок її розв'язання та сприяти зверненню до відповідної банківської установи згідно з установленою процедурою.

Б) Запропонувати особі відкрити новий рахунок або оформити нову платіжну картку, якщо це може швидше відновити можливість користуватися банківськими послугами.

В) Звернутися до банківської установи від імені особи, повідомити про обставини втрати доступу та вимагати відновлення можливості користування рахунком.

Г) Передати банківській установі наявну інформацію про особу та попросити визначити причину обмеження доступу й можливий спосіб його відновлення.

Модуль 4. Особливості професійної діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб І категорії

1. Яке значення має мережування ветеранів війни для їхньої реінтеграції?

А) Сприяє формуванню взаємних зв'язків, обміну досвідом, взаємній підтримці та залученню ветеранів війни до суспільного життя.

Б) Створює можливість організувати отримання основних соціальних і адміністративних послуг переважно через ветеранську спільноту.

В) Забезпечує формування єдиної організації ветеранів війни, яка представляє інтереси всіх ветеранів територіальної громади.

Г) Дає змогу координувати діяльність ветеранів війни переважно у сферах спорту, дозвілля та проведення громадських заходів.

2. Які можливості підтримки ветеранського підприємництва можуть бути доступними на різних рівнях?

- А) Переважно державне грантове фінансування, доповнене окремими консультаційними заходами для ветеранів-підприємців.
- Б) Державні, регіональні та місцеві програми й інструменти, а також консультаційні, освітні, партнерські та інші можливості, передбачені відповідними програмами.
- В) Переважно банківське кредитування та інвестиційні програми для підприємців, які мають ветеранський статус.
- Г) Освітні та менторські програми, які можуть доповнювати фінансову підтримку, але не передбачають інших форм сприяння підприємницькій діяльності.

3. Яке завдання має виконувати фахівець із супроводу під час роботи з ветераном війни, який планує започаткувати власну справу?

- А) Допомогти визначити потреби ветерана війни, поінформувати про доступні можливості, ресурси та програми й, за потреби, сприяти взаємодії з відповідними суб'єктами.
- Б) Визначити найбільш доцільну форму підприємницької діяльності та рекомендувати конкретний спосіб фінансування залежно від бізнес-ідеї ветерана.
- В) Допомогти підготувати бізнес-план, визначити необхідні фінансові ресурси та організувати подання документів на отримання відповідної програми підтримки.
- Г) З'ясувати перспективність бізнес-ідеї, визначити основні ризики та запропонувати ветерану оптимальну модель започаткування підприємницької діяльності.

4. Яке значення має менторська підтримка для розвитку ветеранського підприємництва?

- А) Передавання практичного досвіду, обговорення підприємницьких завдань і можливих рішень, підтримання професійного розвитку та допомога у формуванні власних управлінських рішень підприємця.
- Б) Передавання ветерану-підприємцю готової бізнес-моделі та рекомендацій щодо управління підприємством для зменшення ризиків на початковому етапі.
- В) Супровід підприємця під час вирішення основних адміністративних питань і представлення його інтересів перед державними органами та партнерами.
- Г) Контроль за виконанням підприємцем погодженого плану розвитку та коригування його управлінських рішень відповідно до досвіду ментора.

5. Яке значення спорт ветеранів війни та адаптивний спорт можуть мати для реінтеграції ветеранів війни?

- А) Створювати переважно можливості для професійного спортивного розвитку ветеранів війни та участі в змаганнях.
- Б) Сприяти фізичному й психологічному відновленню, соціальній активності, комунікації та залученню ветеранів війни до життя громади.
- В) Доповнювати медичну та реабілітаційну допомогу переважно на етапі відновлення фізичної форми після лікування.
- Г) Забезпечувати організацію спортивного дозвілля ветеранів війни та членів їхніх сімей як окремого напрямку соціальної активності громади.

6. Яке значення мають можливості для відпочинку та дозвілля ветеранів війни та членів їхніх сімей у територіальній громаді?

- А) Вони можуть сприяти соціальній активності, відновленню соціальних зв'язків, комунікації та залученню ветеранів війни і членів їхніх сімей до життя громади.
- Б) Вони є додатковим напрямом підтримки, який доцільно організовувати переважно після задоволення основних медичних, соціальних і професійних потреб ветеранів війни.
- В) Вони спрямовані переважно на організацію дозвілля членів сімей ветеранів війни та можуть доповнювати окремі заходи соціальної адаптації.
- Г) Вони можуть використовуватися громадою як інструмент соціальної активності, зокрема для організації спільних заходів ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших мешканців.

Модуль 5. Особливості професійної діяльності провідного фахівця із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб

1. Яке завдання є ключовим для провідного фахівця із супроводу під час координації міжсуб'єктної взаємодії?

- А) Визначати послідовність дій усіх залучених суб'єктів системи супроводу та контролювати виконання ними заходів підтримки відповідно до визначеного плану.
- Б) Забезпечувати узгодженість дій відповідних суб'єктів системи супроводу, своєчасний обмін необхідною інформацією та безперервність супроводу особи з урахуванням її потреб і компетенції кожного суб'єкта.
- В) Визначати суб'єкта системи супроводу, відповідального за кожний напрям підтримки, та передавати йому необхідну інформацію для самостійного вирішення відповідного питання.
- Г) Координувати звернення особи до відповідних установ і контролювати результати їхнього розгляду до моменту повного вирішення всіх питань, пов'язаних із супроводом.

2. Що має бути забезпечено під час супроводу членів сім'ї загиблої (померлої) особи?

- А) Послідовне вирішення питань, пов'язаних із виплатами, документами та оформленням передбачених законодавством заходів підтримки, з урахуванням інших актуальних потреб сім'ї.
- Б) Комплексне визначення потреб сім'ї, узгодження пріоритетів та координація взаємодії відповідних суб'єктів системи супроводу для забезпечення необхідної підтримки.
- В) Координація взаємодії з органами та установами, які здійснюють виплати й оформлення документів, із подальшим передаванням інших питань відповідним службам.
- Г) Визначення першочергового питання сім'ї та організація його вирішення з подальшим реагуванням на інші потреби в міру їх виникнення.

3. Яка мета взаємодії провідного фахівця із супроводу зі службами супроводу територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки?

- А) Узгодження дій та обмін необхідною інформацією між відповідними суб'єктами для забезпечення безперервності супроводу особи з урахуванням її потреб і компетенції кожного суб'єкта.
- Б) Координація вирішення питань, пов'язаних із проходженням військової служби, із передаванням відповідальності за подальший супровід особи відповідним службам.
- В) Організація передавання службам супроводу необхідної інформації про особу для подальшого самостійного вирішення ними питань, що належать до їхньої компетенції.

Г) Узгодження дій щодо окремих питань особи, які виникають у зв'язку з військовою службою, із подальшим розподілом між суб'єктами відповідальності за супровід.

4. Яка роль ветеранських громадських об'єднань у формуванні та реалізації ветеранської політики?

А) Представляти інтереси ветеранів війни, брати участь у консультаціях та інших формах взаємодії з органами влади, а також ініціювати пропозиції щодо вдосконалення ветеранської політики.

Б) Брати участь у формуванні та реалізації ветеранської політики, представляти й відстоювати інтереси ветеранів війни та взаємодіяти з іншими суб'єктами відповідно до визначених законом можливостей.

В) Представляти інтереси ветеранів війни під час розроблення місцевих і регіональних програм та сприяти реалізації окремих заходів ветеранської політики в межах власної діяльності.

Г) Ініціювати зміни до місцевих і регіональних ветеранських політик, брати участь у їх обговоренні та залучати ветеранів війни до реалізації відповідних громадських ініціатив.

5. Що важливо враховувати під час розроблення місцевої або регіональної ветеранської політики?

А) Потреби ветеранів війни, пріоритети розвитку території, наявні ресурси та можливості взаємодії органів влади, громадського сектору, бізнесу та інших заінтересованих сторін.

Б) Потреби ветеранів війни, доступні в громаді послуги та ресурси, а також можливість адаптувати вже наявні державні та регіональні механізми підтримки до місцевих умов.

В) Ресурсні можливості територіальної громади, наявні програми підтримки та пропозиції основних суб'єктів, які беруть участь у реалізації ветеранської політики.

Г) Потреби ветеранів війни та членів їхніх сімей, можливості місцевого бюджету й перелік заходів, які громада може реалізувати в межах наявних повноважень.

6. Що в контексті формування та реалізації ветеранської політики означає адвокація?

А) Цілеспрямовану діяльність із представлення та відстоювання інтересів і пропозицій ветеранів війни та інших заінтересованих сторін для впливу на рішення, політики або практики.

Б) Представлення інтересів ветеранів війни під час взаємодії з органами влади та підготовку пропозицій щодо вдосконалення місцевої або регіональної ветеранської політики.

В) Організацію громадських консультацій, інформаційних заходів та інших форм комунікації з органами влади для привернення уваги до потреб ветеранів війни.

Г) Координацію діяльності ветеранських громадських об'єднань та інших партнерів для підготовки спільних пропозицій щодо розвитку ветеранської політики.

7. Для чого здійснюють моніторинг та оцінювання місцевих ветеранських політик і програм?

А) Для визначення ступеня виконання запланованих заходів, аналізу отриманих результатів та підготовки пропозицій щодо подальшого вдосконалення відповідних політик і програм.

Б) Для оцінювання результативності реалізованих заходів, виявлення потреби в їх коригуванні та вдосконалення місцевих ветеранських політик і програм з урахуванням отриманих результатів.

- В) Для визначення відповідності реалізованих заходів пріоритетам громади та розподілу відповідальності між суб'єктами, залученими до виконання відповідних програм.
- Г) Для аналізу використання ресурсів громади та визначення доцільності продовження окремих заходів підтримки ветеранів війни.

8. Яка мета партнерства з роботодавцями під час повернення ветерана війни на робоче місце?

- А) Узгодження умов повернення працівника, адаптаційних заходів та необхідної підтримки з урахуванням його потреб і можливостей роботодавця.
- Б) Створення безбар'єрного та сприятливого робочого середовища, узгодження необхідних заходів адаптації та сприяння сталому поверненню ветерана війни до трудової діяльності.
- В) Організація додаткової підтримки працівника на період повернення до роботи та визначення роботодавцем необхідних змін у його посадових обов'язках з урахуванням індивідуальної ситуації.
- Г) Узгодження між ветераном війни та роботодавцем можливостей поступового повернення до виконання професійних обов'язків із залученням доступних ресурсів підтримки.

9. Що має враховувати роботодавець під час підготовки робочого середовища до повернення працівника з військової служби?

- А) Індивідуальні потреби працівника, можливі бар'єри у виконанні професійних завдань, необхідні заходи адаптації та можливості створення безпечного й доступного робочого середовища.
- Б) Посадові обов'язки працівника, умови його попередньої роботи та можливість поступового відновлення виконання професійних завдань залежно від виробничих потреб підприємства.
- В) Побажання працівника щодо умов повернення, організаційні можливості роботодавця та потребу в залученні додаткових ресурсів для адаптації робочого місця.
- Г) Потреби працівника, можливості роботодавця та доступні заходи підтримки, визначаючи необхідність адаптації робочого середовища відповідно до результатів попередньої оцінки його професійної спроможності.

10. Яке призначення має ветеранський простір у системі підтримки?

- А) Створення умов для отримання ветеранами війни та іншими визначеними категоріями осіб комплексної підтримки, зокрема інформаційно-консультативної, психологічної, правової, реабілітаційної та іншої допомоги, а також сприяння їхній реінтеграції та адаптації.
- Б) Організація взаємодії ветеранів війни з органами влади та надавачами послуг, передусім для вирішення соціальних і адміністративних питань у межах територіальної громади.
- В) Створення доступного середовища для проведення заходів із соціальної адаптації ветеранів війни, членів їхніх сімей та інших визначених категорій осіб із залученням відповідних фахівців.
- Г) Об'єднання інформаційних, консультаційних, психологічних і соціальних заходів підтримки ветеранів війни та членів їхніх сімей у межах одного місця отримання необхідної допомоги.

11. Що має враховувати територіальна громада під час організації діяльності ветеранського простору?

- А) Потреби визначених цільових груп, доступність і безбар'єрність середовища, перелік та доступність необхідних послуг, кадрові й матеріальні ресурси та можливості взаємодії з відповідними суб'єктами.
- Б) Потреби ветеранів війни та членів їхніх сімей, наявні ресурси громади та можливість залучення фахівців і партнерів до проведення основних заходів підтримки.
- В) Доступність приміщення, кількість працівників і можливість організації інформаційних, консультаційних та соціальних заходів відповідно до ресурсів громади.
- Г) Перелік послуг, які користуються найбільшим попитом серед ветеранів війни, можливості їхнього фінансування та кадрове забезпечення роботи простору.

12. Яке призначення професійної супервізії фахівця із супроводу?

- А) Забезпечення професійного аналізу діяльності фахівця із супроводу, підтримки під час роботи зі складними ситуаціями, розвитку професійних компетентностей та запобігання професійному виснаженню.
 - Б) Аналіз складних професійних ситуацій, оцінювання якості прийнятих фахівцем рішень та визначення керівником необхідних змін у його подальшій роботі.
 - В) Надання фахівцеві із супроводу професійних рекомендацій щодо роботи зі складними випадками та визначення оптимального способу їх вирішення з урахуванням досвіду супервізора.
 - Г) Оцінювання професійної діяльності фахівця із супроводу, визначення рівня його компетентності та підготовка рекомендацій щодо подальшого виконання посадових обов'язків.
-